

POSIBLES IDEAS PARA UNA HOMILÍA CON NIÑOS

Xesús veña como veña, sempre vai na mesma dirección.

1. VER: Os nosos desprazamentos

- Comezamos dialogando sobre cal é o medio habitual que utilizamos para desprazarnos dun lado ao outro, ao cole, pola rúa, cando visitamos a alguén...
- O GPS vainos indicando o máis importante: a dirección que levamos.

*Cara a onde nos levan os nosos camiños?
Que pretendemos cos
estudos ou co traballo que facemos?
Que é o que buscamos con máis afán na vida?*

2. XULGAR: Xesús sempre vai na mesma dirección

- No evanxeo de hoxe, Lucas descóbrenos que escribiu o seu evanxeo para que *“coñezades a solidez das ensinanzas que recibistes”*. Logo cóntanos que Xesús entrou na sinagoga da súa vila, abriu o libro de Isaías e leu *“O Espírito envioume a evanxelizar os pobres, a proclamar aos cativos a liberdade”... “Hoxe cúmprese isto”*.

.QUE NOS QUERE DICIR?

- Que Xesús sempre vai na mesma dirección: vai guiado polo GPS do Espírito e sempre vai aos que sofren para aliviar a súa dor, xa sexan pobres, cativos, cegos, oprimidos...

*Xa veña en avión, en barco, en tren, en coche, dacabalo ou en patinete...: Vai na mesma dirección.

***Cal é a nosa dirección?
Somos un pouco cataventos? Non o temos claro?***

-E Na sinagoga todos tiñan fixos os ollos en Xesús. Porque nel vían non só unhas palabras, unha proclamación senón a proximidade do Reino que emerxía coa súa persoa, coas súas accións, en definitiva, co seu Amor.

-Este domingo celebramos a Xornada da Infancia misioneira. Todos, desde os nenos aos maiores, estamos invitados a realizar a acción liberadora de Xesús. Aprendamos da “dirección” de Xesús.

***Como facer coincidir a
dirección da vida coa de Xesús?***

3. ACTUAR: Vai a onde te necesiten

- Preguntemos que é o xudaísmo, unha sinagoga, o libro da lei ou Torá. Aprendemos os nomes dos libros do Novo Testamento.

-Damos grazas a Xesús porque sempre quere estar ao noso lado e pedímoslle polos que o pasan mal e intentamos botarlles unha man.

-Neste día da **Infancia misioneira** recordamos a todos os misioneiros que van anunciando a bo nova de Xesús aos pobres, aos que lles falta casa, saúde ou escola. Dialogamos que podemos facer nós pícaros misioneiros.

-Buscamos en *google* o decálogo do neno misioneiro.

-Preparamos o **Día da Paz** (30 xaneiro) recortando algún logo, buscando unha oración?

Que imos facer?

A PALABRA

NEHEMÍAS 8,2-4a.5-6.8-10: *Leron o libro da Lei, explicando o sentido.*

Naqueles días, o día primeiro do mes sétimo, o sacerdote Esdras trouxo o libro da lei ante a comunidade: homes, mulleres e cantos tiñan uso de razón. **Leu o libro na praza** que está diante da Porta da Auga, desde a mañá ata o mediodía, ante os homes, as mulleres e os que tiñan uso de razón. **Todo o pobo escoitaba con atención** a lectura da lei.

O escriba Esdras púxose en pé sobre unha tribuna de madeira levantada para a ocasión. Esdras abriu o libro en presenza de todo o pobo, de modo que toda a multitude podía velo; ao abrilo, o pobo enteiro púxose de pé. Esdras bendixo o Señor, o Deus grande, e todo o pobo respondeu coas mans levantadas: **«Amén, amén»**. Logo inclináronse e adoraron o Señor, rostro en terra.

Os levitas leron o libro da lei de Deus con claridade e **explicando o seu sentido**, de modo que entendesen a lectura.

Entón, o gobernador Nehemías, o sacerdote e escriba Esdras, e os levitas que instruían o pobo dixeron a toda a asemblea: «Este día está consagrado ao Señor, o voso Deus: *Non esteades tristes nin choredes*» (e é que todo o pobo choraba ao escoitar as palabras da lei).

E engadiron: *«Andade, comedede boas talladas, bebede viño doce e enviade porcións a quen non ten, pois é un día consagrado ao noso Deus. Non esteades tristes, pois o gozo no Señor é a vosa fortaleza»*. Palabra do Señor.

SALMO 18: As túas palabras, Señor, son espírito e vida.

1 CORINTIOS 12,12-14.27: *(BREVE) Vós sodes o corpo de Cristo, e cada un é un membro.*

LUCAS 1,1-4; 4,14-21: *Hoxe cumpriuse esta Escritura.*

Narrador: Ilustre Teófilo: Posto que moitos emprenderon a tarefa de compoñer un relato dos feitos que se cumpriron entre nós, como nolos transmitiron os que foron desde o principio testemuñas oculares e servidores da palabra, tamén **eu resolvín escribirchos** pola súa orde, logo de investigalo todo diligentemente desde o principio, para que coñezas a solidez das ensinanzas que recibiches.

Naquel tempo, Xesús volveu a Galilea coa forza do Espírito; e a súa fama estendeuse por toda a comarca. Ensinaba nas sinagogas, e todos o encomiaban. Foi a Nazaré, onde se criou, entrou na sinagoga, como era o seu costume os sábados, e púxose en pé para facer a lectura.

Entregáronlle o rolo do profeta Isaías e, desenrolándoo, atopou a pasaxe onde estaba escrito:

Xesús: *-«O Espírito do Señor está sobre min, porque me unxi. Envioume a evanxelizear os pobres, a proclamar aos cativos a liberdade, e aos cegos, a vista; a poñer en liberdade os oprimidos; a proclamar o ano de graza do Señor».*

Narrador: E, enrolando o rolo e devolvéndoo ao que o axudaba, sentou. Toda a sinagoga tiña os ollos cravados nel. E el comezou a dicirlles:

Xesús: *-«Hoxe cumpriuse esta Escritura que acabades de oír».*
Palabra do Señor.

(Narrador-Xesús)